

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 455/2011-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom Mgr. R. T., PhD., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 153/10 a jej upovedomením č. k. IV/1 GPt 153/10-67 z 21. júna 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2011 doručená sťažnosť M. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 153/10 (ďalej aj „napadnuté konanie“) a jej upovedomením č. k. IV/1 GPt 153/10-67 z 21. júna 2011 o vybavení opakovaného podnetu sťažovateľa z 11. júna 2011.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je uznesením vyšetrovateľa odboru Západ Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ČVS: PPZ-112/BOK-Z-2008 z 13. júla 2009 trestne stíhaný pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0 Tp 16/2010 z 3. apríla 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Tpo 12/2010 z 15. apríla 2010 bol sťažovateľ s účinnosťou od 1. apríla 2010 vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Prípravné konanie v predmetnej trestnej veci sťažovateľa bolo ukončené 30. septembra 2010 podaním obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Považská Bystrica (ďalej len „okresná prokuratúra“) pod sp. zn. Pv 1174/07 na okresnom súde.

3. Podľa názoru sťažovateľa sa vyšetrovateľ počas prebiehajúceho prípravného konania dopustil viacerých zákonne a ústavne rozporných konaní, a preto požiadal dozorujúceho prokurátora okresnej prokuratúry o preskúmanie postupu vyšetrovateľa. Prokurátor okresnej prokuratúry na podnety sťažovateľa reagoval formou upovedomení vydaných pod sp. zn. Pv 1174/2007 zo 16. apríla 2010, 7. mája 2010 a 10. mája 2010, v rámci ktorých nezistil namietanú nezákonnosť v postupe vyšetrovateľa. Následne sťažovateľ využitím účinného prostriedku nápravy, ktorým bol podnet podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), viacerými podnetmi napadol na Krajskej prokuratúre v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) zákonnosť postupu vyšetrovateľa a prokurátora okresnej prokuratúry v jeho trestnej veci. Prokurátorka krajskej prokuratúry upovedomením

sp. zn. 1 KPt 1049/09 z 2. júna 2010 oznámila sťažovateľovi, že v postupe vyšetrovateľa a prokurátora okresnej prokuratúry nezistila nezákonný postup. Proti spôsobu vybavenia podnetov prokurátorkou krajskej prokuratúry podal sťažovateľ opakovaný podnet na generálnej prokuratúre, ktorý bol vybavený upovedomením prokurátora generálnej prokuratúry sp. zn. IV/1 GPt 153/10 z 22. októbra 2010 a v ktorom, podľa názoru sťažovateľa „... na námietky uvedené v opakovanom podnete reagované nebolo...“. Obdobne tomu malo byť aj po podaní opakovaného podnetu z 11. júna 2011, ktorý bol vybavený upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) sp. zn. IV/1 GPt 153/10 z 21. júna 2011, „... na námietky uvedené v ďalšom opakovanom podnete reagované nebolo...“.

4. Sťažovateľ v ďalšom zopakoval svoje tvrdenia o nezákonnosti postupu vyšetrovateľa, ktorého postup bol одобrený prokurátorom okresnej a krajskej prokuratúry a v ostatnom až generálnym prokurátorom, pričom svoju argumentáciu koncentroval do ôsmich bodov, v ktorých namietal, že

„- odmietnutím vyhotovenia kópie zápisnice z môjho výsluchu ako obvineného dňa 02. 04. 2010... z dôvodu nemožnosti zinkasovania platby za náklady spojené s jej vyhotovením pre neprítomnosť administratívnej pracovníčky vyšetrovateľ porušil Trestný poriadok ...

- odmietnutím mojej žiadosti o nazretie do vyšetrovacieho spisu dňa 02. 04. 2010... z dôvodu nedostatku času vyšetrovateľ porušil Trestný poriadok...

- neumožnením telefonovania mojim obhajcom... vyšetrovateľ neoprávnene zasiahol do môjho práva na inú právnu ochranu, na obhajobu a na súkromie...

- neumožnením telefonovania mojej družke... vyšetrovateľ neoprávnene zasiahol do môjho práva na inú právnu ochranu a na súkromie...

- zadržaním mojej korešpondencie... z dôvodu zmienky o vyšetrovanej veci, čo by mohlo mať negatívny vplyv na priebeh trestného konania, vyšetrovateľ porušil moje právo na inú právnu ochranu a právo na rešpektovanie korešpondencie...

- neumožnením prijatia nárokových návštev vo väzbe v stanovených termínoch... vyšetrovateľ neoprávnene zasiahol do môjho práva na inú právnu ochranu a na súkromie...

- vybavením opakovaného podnetu... nepríslušným prokurátorom generálnej prokuratúry upovedomením č. k. IV/1 GPt 153/10-43 z 22.10.2010 bolo porušené moje právo na inú právnu ochranu a právo na obhajobu...

- moje žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa, podnet a opakovaný podnet... neboli vybavené spôsobom ustanoveným zákonom (Trestným poriadkom a zákonom o prokuratúre), ich vybavenia boli arbitrárne a nepreskúmateľné...“, ktoré pochybenia v postupe vyšetrovateľa a orgánov prokuratúry v prípravnom konaní „... generálna prokuratúra v konaní o ďalšom opakovanom podnete v zmysle svojich povinností a oprávnení nenapravila“.

5. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva M. M. podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy... a podľa čl. 6 ods. 3 písm. b), c) a čl. 8 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru... postupom Generálnej prokuratúry... v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 153/10 porušené boli.

2. Generálnej prokuratúre... sa prikazuje o ďalšom opakovanom podnete M. M. zo dňa 11. 06. 2011 znova konať a rozhodnúť.

3. Generálnej prokuratúre... sa zakazuje pokračovať v porušovaní označených základných práv M. M.

4. Ústavný súd... priznáva M. M. ako primerané finančné zadosťučinenie sumu vo výške 15.000,- €.. .

5. Generálna prokuratúra... je povinná uhradiť trovy konania...“

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

9. Podstatou sťažovateľom podanej sťažnosti je jeho nesúhlas s postupom orgánov prokuratúry pri spôsobe vybavenia jeho žiadostí o preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Trestného poriadku a následne podaných podnetov, resp. opakovaných podnetov podľa § 31 a nasl. zákona o prokuratúre, o ktorých v ostatnom 21. júna 2011 rozhodol generálny prokurátor v napadnutom konaní.

10. Podľa § 10 ods. 1 zákona o prokuratúre generálny prokurátor riadi a kontroluje činnosť všetkých prokuratúr vrátane vojenských prokuratúr. Na plnenie úloh vydáva služobné predpisy, príkazy a pokyny, ktoré sú záväzné pre všetkých prokurátorov, právnych čakatel'ov prokuratúry a ostatných zamestnancov. Podľa § 16 zákona o prokuratúre generálny prokurátor vykonáva osobne pôsobnosť uvedenú v § 11 a 12 a § 13 ods. 1 tohto

zákona a v ostatných prípadoch môže poveriť prokurátora, aby konal v jeho mene. Podľa § 17 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v trestnom konaní v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi a v rámci neho vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní.

11. Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby... vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený. Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2). Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci. Podľa § 54 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre na účel vybavenia podnetu sa nadriadeným prokurátorom rozumie generálny prokurátor, ak ide o špeciálneho prokurátora, prokurátora generálnej prokuratúry okrem prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, krajského prokurátora, vyššieho vojenského prokurátora, prokurátora krajskej prokuratúry alebo prokurátora vyššej vojenskej prokuratúry.

12. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci nie je úlohou ústavného súdu zastupovať všeobecné súdy, resp. iné orgány verejnej moci, ktorým predovšetkým prislúcha

interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05). Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je determinovaná princípom subsidiarity, v zmysle ktorého ústavný súd o namietaných zásahoch rozhoduje len v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, resp. iných orgánov verejnej moci, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci príslušným kompetentným orgánom verejnej moci nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve.

13. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Preto, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06, III. ÚS 198/07).

14. Po oboznámení sa s obsahom upovedomenia generálneho prokurátora sp. zn. IV/1 GPt 153/10 z 21. júna 2011 ústavný súd konštatuje, že generálny prokurátor konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval v súlade s ich obsahom, a jeho úvahy sú logické, legitímne a právne akceptovateľné. Jeho postup bol v súlade so zákonom a ústavne konformný, po preskúmaní ktorého ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť so sťažovateľom namietaným porušením ním označených základných práv, čo zakladá dôvod odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

15. Navyše, už spomínaný princíp subsidiarity (bod 12) determinuje aj pôsobnosť ústavného súdu v tom smere, že pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti

fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, sa môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonom upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (m. m. I. ÚS 6/04, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06, III. ÚS 42/07).

16. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoj ustálený právny názor, podľa ktorého je trestné konanie od svojho začiatku až po svoj koniec procesom, v rámci ktorého môžu orgány činné v trestnom konaní a vo veci konajúce všeobecné súdy naprávať, resp. korigovať pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania. Spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietať pochybenia, ktoré mohli spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy a ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (m. m. napr. III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 226/2010).

17. V danom prípade prokurátor okresnej prokuratúry podal v trestnej veci sťažovateľa 6. augusta 2010 na okresnom súde obžalobu, toto trestné konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené. Platná právna úprava v súčasnom štádiu trestného konania umožňuje sťažovateľovi v rámci uplatnenia práva na obhajobu namietať právne účinným spôsobom porušenie svojich základných práv a slobôd garantovaných ústavou v dôsledku nezákonného postupu vyšetrovateľa a prokurátora okresnej prokuratúry vykonávajúceho dozor nad zachovávaním zákonnosti trestného stíhania v jeho trestnej veci. Tak súd prvého stupňa konajúci v trestnej veci sťažovateľa, ako aj odvolací súd v prípade podania odvolania sťažovateľom proti rozsudku okresného súdu sú súdmi s plnou jurisdikciou, v ktorých právomoci je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností prípadu. Ich právomoc sa vzťahuje aj na posúdenie zákonnosti a ústavnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní v štádiu prípravného trestného konania vrátane posúdenia prípadného porušenia práva na obhajobu, resp. iných práv. Skutočnosť, že v sťažovateľovej trestnej veci je oprávnený konať a rozhodovať všeobecný súd, vylučuje právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy pre porušenie sťažovateľom označených práv.

Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel (i) trestného konania vedeného pred príslušným všeobecným súdom, (ii) opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného náprava procesných pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a súdov).

18. V nadväznosti na sťažovateľom prednesené námietky k postupu vyšetrovateľa v prípravnom konaní, ako aj k postupu prokurátora okresnej, krajskej a aj generálnej prokuratúry (pozri bod 4) ústavný súd pripomína, že sťažovateľom prednesené námietky boli už predmetom posúdenia ústavným súdom, a to v jeho rozhodnutí č. k. II. ÚS 119/2011-23 z 30. marca 2011. V zmysle záverov uvedených v tomto rozhodnutí ústavného súdu, ako aj z už uvedeného v bode 15 možno v okolnostiach danej veci uzavrieť, že sťažovateľom namietaný nezákonný a neústavný postup vyšetrovateľa, ako aj rozhodovanie príslušných súčasti prokuratúry (okresnej, krajskej a generálnej), a to až po vydanie v poradí ostatného upovedomenia generálneho prokurátora z 21. júna 2011 nemohlo byť predmetom ústavného prieskumu, pretože postup vyšetrovateľa a rozhodnutia príslušných súčasti prokuratúry mohli byť a boli preskúmané v ďalšom inštančnom postupe (princíp subsidiarity). Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

19. Namietané pochybenia vyšetrovateľa a orgánov prokuratúry rozhodujúcich v inštančnom postupe preto vnímal ústavný súd ako súčasť širšej argumentácie sťažovateľa vo vzťahu v petite označenému rozhodnutiu generálneho prokurátora „o ďalšom opakovanom podnete M. M. zo dňa 11. 06. 2011“, ktorého pendantom je ostatné rozhodnutie (upovedomenie) sp. zn. IV/1 GPt 153/10 z 21. júna 2011. Ústavný súd v tomto ohľade vychádzal z obsahu § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde (pozri bod 8) rešpektujúc dispozičné oprávnenie sťažovateľa, kvalifikovane zastúpeného advokátom, s prihliadnutím na rozhodnutie ústavného súdu č. k. II. ÚS 119/2011-23 z 30. marca 2011 a rešpektujúc princíp subsidiarity.

20. V neposlednom rade „ústavný súd poukazuje na obsah § 10 zákona o prokuratúre, podľa ktorého generálny prokurátor vydáva na plnenie úloh služobné predpisy, príkazy a pokyny, ktoré sú záväzné pre všetkých prokurátorov, právnych čakatel'ov prokuratúry a ostatných zamestnancov, a tiež na ustanovenie § 16 zákona o prokuratúre, podľa ktorého generálny prokurátor môže (okrem pôsobnosti vymedzenej v § 11 a § 12 a § 13 ods. 1 zákona o prokuratúre) poveriť iných prokurátorov, aby konali v jeho mene. Z doterajšej rozhodovacej činnosti je ústavnému súdu známe, že generálny prokurátor svojimi príkazmi upravuje pôsobnosť prokurátorov podliehajúcich jeho riadiacej právomoci (aj prokurátorov generálnej prokuratúry) vrátane aprobačných oprávnení vybavovať v zastúpení generálneho prokurátora opakované podnety podľa § 34 zákona o prokuratúre (pozri napríklad IV. ÚS 113/04, III. ÚS 216/09)“ (III. ÚS 79/2011). Vzhľadom na uvedené potom skutočnosť, že opakovaný podnet sťažovateľa vybavil prokurátor generálnej prokuratúry, ešte neznamená, že podnet sťažovateľa nevybavil príslušný prokurátor.

21. Keďže bola sťažnosť odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v danej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2011

